ഫാ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട്

കൽദായ ആരാധനാക്രമങ്ങളും കൽദായ സുറിയാനി ലിപികളും പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭം വരെ ഏതാനും ചില ഭാഗങ്ങളിലെങ്കിലും നിലനിന്നിരുന്നു. 19-ാം ....

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ ആരാധനാസാഹിത്യവും ഭാഷയും

മലങ്കരസഭയിൽ ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ആരാധനാക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും—അവയുടെ പ്രസാധകന്മാരും പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ച വർഷവും—എല്ലാം കൃത്യമായി കണ്ടു പിടിക്കുക വളരെ ശ്രമകരമാണ്. അടുത്തകാലം വരെ സഭയുടെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു അംഗീകൃത കമ്മിററിയോ, സംഘടനയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മിക്കവാറും, സ്വകാര്യവ്യക്തികളും സ്ഥാപനങ്ങളും അവരവരുടേതായ തർജ്ജിമകളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ഇറക്കുക എന്ന പതിവാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഇന്നും ഒരളവുവരെ അതു തുടരുന്നു. വി. കുർബാനക്രമത്തിന്റെ കാര്യം തന്നെ എടുക്കാം. ഇതുവരെ നമ്മുടെ സഭയിൽ എത്രതരം കുർബാന ക്രമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു ചോദിച്ചാൽ കൃത്യമായ ഉത്തരം കിട്ടാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായ ഒരോ ആരാധനാക്രമത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയും, കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ഏതാണ്ട് വ്യാപകമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തവയെക്കുറിച്ചു മാത്രം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇന്ന് ഉപയോ

ഗത്തിലിരിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതു് എന്നു മുതൽ എന്നും അതിനിടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നും വളരെ ചുരുക്കമായി പറയാം.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥാപനകാലം മുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗത്തിൽ ഇരുന്നതു് എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന നല്ലൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഉണ്ടു്. 1876–ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മലങ്കര സഭ എക്കാലവും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ തക്ക നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി [1] എങ്കിലും 17–ാം നൂററാണ്ടിനുമുമ്പ് മലങ്കരസഭയും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു് നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരു ചരിത്രകാരനും ഇന്നു് അംഗീകരിക്കും. 1665 ൽ സുറിയാനി സഭയുടെ യറുശലേമിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇവിടെ വരുമ്പോൾ റോമൻ ബിഷപ്പായിരുന്ന റോസ് നവീകരിച്ച കൽദായ ആരാധനാക്രമങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതു്. ഗ്രീഗോറിയോസിൻെറ ആഗമനനാൾ മുതൽ അവയെല്ലാം പെട്ടെന്നു് എടുത്തുമാററി തൽസ്ഥാനത്തു് സിറിയൻ ക്രമങ്ങൾ നാം സ്വീകരിച്ചു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല.

റോമൻ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കു പകരം ഉദയംപേരൂരിൽ വച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ട കുറെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ മാത്രമെ ഗ്രീഗോറിയോസിനുകഴിഞ്ഞുള്ളു. [2] 1685 ൽ വന്ന കോതമംഗലത്തു കബറടങ്ങിയ മഫ്രിയാന മാർ ബസ്സേലിയോസും, മാർ ഈവാനിയോസും ചില അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു കാരണക്കാരായി. എന്നാൽ ഇന്നു കർബ്ബാനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന യാക്കോബിൻെറ തക്സാ ഇവിടത്തെ വൈദികർ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു 1751 ൽ വന്ന മാർ ബസ്സേലിയോസ് ശക്രുള്ളാ, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരുടെ ശ്രമഫലമായിട്ടാണു്. ഇവരുടെ കാലത്തും നൂറുശതമാനം പള്ളികളിലും പുതിയ ക്രമങ്ങളല്ല ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. കൽദായ ആരാധനാക്രമങ്ങളും കൽദായ സുറിയാനി ലിപികളും പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിൻെറ ആരംഭം വരെ ഏതാനും ചില ഭാഗങ്ങളിലെങ്കിലും നിലനിന്നിരുന്നു. 19–ാം നൂററാണ്ടിൻെറ തുടക്കത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മലങ്കരയിലെ പല പിതാക്കന്മാരും കൽദായ ലിപികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു കോനാട്ട് ഗ്രന്ഥശാലയിലെ പല പുസ്തകങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. [3]

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്ററൻറുകാർ നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ നവീകരിച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ കുത്തിത്തിരുകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനോടുള്ള എതിർപ്പിൻെറ പ്രകടനം എന്ന നിലയിൽ കൂടിയാണു പൂർണ്ണമായും അന്ത്യോഖ്യൻ രീതികൾ നാം സ്വീകരിച്ചതു്. പടിപടിയായി ഉണ്ടായ ഈ മാററത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരുദാഹരണം പറയാം. ഇന്നു നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ മുതൽ ഉയിർപ്പു വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ''സ്ളീബാ പ്രാത്ഥന'' വാസ്തവത്തിൽ ബുധനാഴ്ച ദിവസത്തെ പ്രാത്ഥനയാണ്. യഥാത്ഥത്തിൽ കത്താവിൻെറ ഉയിർപ്പു പെരുന്നാളാകുന്ന ഞായറാഴ്ചകളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു ക്യംതാനമസ്ക്കാരമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ വ്യത്യാസത്തിൻെറ കാരണമെന്താണെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതിനെക്കുറിച്ച് പൂർവ്വികന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണ്. ആഴ്ചയിലെ ഏഴുദിവസങ്ങൾക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങുന്ന ''ശ്ഹീമാനമസ്ക്കാരം'' ഇവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ബുധനാഴ്ചയുടെ പ്രാത്ഥന മാത്രമെ ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. അതു് എല്ലാ ദിവസവും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് ശ്ഹീമാ നമസ്ക്കാരം പൂണ്ണരൂപത്തിലെത്തിയപ്പോഴും അതിൽ ക്യംതാ

നമസ്ക്കാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [4] അതിനുശേഷം ക്യംതാ നമസ്കാരവും ഇവിടെ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു എങ്കിലും അതു് അല്പം ദീഘമായി തോന്നിയതിനാൽ ഉയിർപ്പുപെരുന്നാളിനു ശേഷം വരുന്ന ഏതാനും ഞായറാഴ്ചകളിൽ മാത്രം അതു് ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി എന്ന ചിന്താഗതി പൊതുവായി രൂപംകൊണ്ടു [5]. ബാക്കിയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ പഴയ പതിവനുസരിച്ച് ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവു തുടരുകയും ചെയ്തു. 1846 ൽ വന്ന് ദീർഘകാലം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നമ്മെ ഭരിച്ച സുറിയാനി മെത്രാൻ മാർ യൂയാക്കീം കുറീലോസിൻെറ കാലത്താണ് മാറാനീത്താ സുറിയാനി ലിപികളിലേക്കുള്ള മാററം പൂർണ്ണമായതു്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തുതന്നെ അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിൽ അച്ചടിച്ച് വിതരണം ആരംഭിച്ചതു് അവയുടെ വ്യാപകമായ അംഗീകാരത്തിനും ഉപയോഗത്തിനും കാരണമായി.

> *....ഇത് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത്; പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് II ആണ് സുറിയാനി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയ മറെറാരാൾ........*

സുറിയാനി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി മാറാനീത്താ സുറിയാനിയിൽ ആദ്യം അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. ക്ളോഡിയസ് ബുക്കാനൻ 1806 ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ദീവന്നാസ്യോസ് 1 നെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിലാണ് വളരെക്കാലങ്ങളായി മലങ്കരയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വി. വേദപുസ്തകത്തിൻെറ ഒരു പ്രതി ബുക്കാനനു സമ്മാനിച്ചതു്. അതു് അദ്ദേഹം ലണ്ടനിൽ കൊണ്ടുപോയി 1816 ൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ചുള്ള വായനക്കുറിപ്പുകളും അതാതു ഭാഗങ്ങളിൽ നല്കിയിട്ടുണ്ടു് [6].

മററ് ആരാധനാക്രമങ്ങൾ എന്നു് പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചു എന്നു വളരെ കൃത്യമായി പറയുക പ്രയാസമാണ്. 1861 ൽ കോട്ടയം ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ കല്ലച്ചിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുറിയാനി ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം മലങ്കരയിൽ ഏററവും ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് [7] മാർ യൂയാക്കീം കുറീലോസിൻെറ കല്പനപ്രകാരമാണ് ഇതു് അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു്. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് II ആണ് സുറിയാനി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയ മറെറാരാൾ. അദ്ദേഹം ഒരു വൈദീകനായിരിക്കെതന്നെ കുന്ദംകുളത്തുനിന്നും കല്ലച്ചിൽ മുദ്രണം ചെയ്യിച്ച കർബ്ബാന തക്സായും, മാമ്മോദീസാ; വിവാഹം എന്നീ ക്രമങ്ങളുംചേർന്ന പുസ്തകം ഈ രംഗത്തെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ താത്പര്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനമേററ് (1864) അധികം താമസിയാതെ 1870 ൽ കൊച്ചിയിൽ സെൻറ് തോമസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു അച്ചുകൂടംആരംഭിച്ച് അവിടെ നിന്നും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആരാധനാഗ്രന്ഥങ്ങൾ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1875 ൽ പാലപ്പിള്ളിൽ എബ്രഹാം കത്തനാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സുറിയാനി കർബ്ബാനക്രമം ഈ പ്രസ്സിലാണ് അച്ചടിച്ചതു്. 1877 ൽ 'നടപടിക്രമം' എന്ന പേരിൽ പരി. പരുമല തിരുമേനി തർജ്ജമചെയ്ത് ഈ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലഘു പുസ്തകം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പത്രോസ് III പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ മലങ്കരസഭയിൽ നടത്തിയി

വി. കൂദാശകളുടെ രീതികൾ പലതും ശരിയല്ലെന്നും അതു് ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തണമെന്നും മററും കാണിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു കല്പനയുടെ തർജ്ജിമയാണിതു്. കൊച്ചിയിലെ ഈ പ്രസ്സ് എന്നു വരെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു് കൃത്യമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

A. D. 1879ൽ പാമ്പാക്കുടയിൽ സ്ഥാപിതമായ കേരളദീപം പ്രസ് സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികകല്ലാണു്. പത്രോസ് III വാഴിച്ച മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന കോനാട്ട ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് ആണ് ഇതിൻെറ സ്ഥാപകൻ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം 'മാർ ജൂലിയസ് പ്രസ്' എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികളായിരുന്ന കോനാട്ട് മൽപ്പാന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണശാല നിലനിന്നുപോന്നു. അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധനാക്രമങ്ങൾക്കു് വളരെ വ്യാപകമായ പ്രചരണവും അംഗീകാരവും ലഭിക്കുന്നതിനു വലിയ പങ്കുവഹിച്ച ഒരു സ്ഥാപനമാണിതു്. നോമ്പിലെ നമസ്ക്കാരം, വി. വേദവായനക്കുറിപ്പ്, വായനപ്പടി ഏവൻഗേലിയോൻ മുതലായവയാണ് ആദ്യം തന്നെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായതു്. 1880 ൽ ആനീദെ പുസ്തകവും 1886 ൽ വി. കുബ്ബാനതക്സായും, തുടർന്നു് ആണ്ടുതക്സാ, ശ്ഹീമാനമസ്ക്കാരം, കന്തീലാക്രമം, പട്ടക്കാരുടെ ശവസംസ്ക്കാരക്രമം, ഉച്ചനമസ്ക്കാരം തുടങ്ങിയ ക്രമങ്ങളെല്ലാം പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഏററവും ഒടുവിൽ പുറത്തിറങ്ങിയതു് പരിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് II ബാവായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അബ്രഹാം കത്തനാർ എഡിററു ചെയ്തു 1962 ൽ മൂന്നു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പെൻഗീസാ നമസ്ക്കാരമാണു്. ഇന്നും നമ്മുടെ സഭയ്ക്കാവശ്യമായ സുറിയാനി ആരാധനാഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്ന ഏക പ്രസ്സായി ഈ സ്ഥാപനം പ്രവർത്തനം തുടരുന്നു.

പാമ്പാക്കുടയിലെ പ്രസ്സ് സ്ഥാപിതമായി ഏതാണ്ടു് 10 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ സെൻറ് തോമസ് പ്രസ്സ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതു്. 1889 ൽ സെമിനാരി വ്യവഹാരം അവസാനിച്ച് വിധി നടത്തി

A. D. 1879 ൽ പാമ്പാക്കുടയിൽ സ്ഥാപിതമായ കേരളദീപം പ്രസ് സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകര ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്.....

വാങ്ങിയ സ്വത്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അച്ചടി പ്രസ്സും സാമഗ്രികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പഴയ സെമിനാരിയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഈ പ്രസ്സിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് 1 തിരുമേനിയുടെ തന്നെ നേതൃത്വത്തിൽ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇവിടെനിന്നു തന്നെയാണ് 1892 ൽ 'ഇടവക പത്രിക' എന്ന സഭാ മാസിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു്.

മലയാള വിവർത്തനങ്ങൾ:

19-ാം നൂററാണ്ടിൻെറ ആദ്യപകുതിയിൽ വി. വേദപുസ്തകമൊഴികെ മററ് ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായി അറിവില്ല. വി. വേദപുസ്തകം ബുക്കനെൻെറ മലങ്കര സഭാ സന്ദർശനത്തിനു (1807) മുമ്പുതന്നെ കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻെറയും, തിമ്മയ്യ പിള്ളയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു[8]. 1811 ൽ ബോംബെയിൽ അദ്ദേഹം അച്ചടിപ്പിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥം തമിഴ കലർന്ന പഴയ മലയാളം ഭാഷയിലാണു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. മററാരാധനാക്രമങ്ങളെല്ലാം സുറിയാനിയിൽ തന്നെ നടത്തുകയോ, നല്ലവണ്ണം സുറിയാനി ഭാഷ വശമുള്ള വൈദികർ ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ സുറിയാനി നോക്കി അപ്പോഴപ്പോൾ മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യുകയോ ആയിരുന്നു പതിവ്.

1869 ൽ ജോസഫ് കത്തനാർ [9] തർജ്ജമ ചെയ്തു് കൊച്ചി വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ പ്രസ്സിൽ മുദ്രണം ചെയ്യിച്ച കുർബാന ക്രമം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഏററവും പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. ഏവൻഗേലി യോൻ വായന കഴിഞ്ഞുള്ള രണ്ടു പാട്ടുകൾ പദ്യരൂപത്തിൽ തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ 'പൗലോസ് ശ്ളീഹാ' 'ഭൂവിലശേഷം' മുതലായ പാട്ടുകളും കുക്കിലിയോനുകളും മററും ഗദ്യരൂപത്തി ലാണു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ചില സുറിയാനി പാട്ടുകൾ മലയാളം ലിപിയിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ 1890 ൽ കോട്ടയം സെൻറ് തോമസ് പ്രസ്സിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കുർബാനക്രമത്തിൽ [10] മലയാളം പദ്യ കാ ങ്ങൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ വെറും ണന്ന അഞ്ചാമത്തെ തുബ്ദേൻ ഒതുങ്ങുന്ന രണ്ടു ചെറിയ വാചകങ്ങളിൽ 1891 ൽ എന്നതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണു്. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കല്പന പ്രകാരം ഇതേ അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്നു തന്നെ വീടുകളിൽ നിത്യേന ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി 'യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നമസ്ക്കാര ക്രമം' എന്ന പുസ്തകവും പുറത്തുവന്നു. ഇതേ വർഷംതന്നെയെങ്കിലും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ നമസ്കാരവും തിരുമേനിയുടെ പരിശ്രമഫലമായി മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതിൽ എല്ലാദിവസവും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏഴുനേരത്തെ പ്രാർത്ഥനകൾ മാത്രമെയുള്ളു.

1902 മലയാള മനോരമ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ക്യംതാ പ്രാർത്ഥനാക്രമവും കുർബാനക്രമവും ചേർന്ന പുസ്തകം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണു്. കാരണം ഇന്നു നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്യംതാ നമസ്ക്കാരവും കുർബാനക്രമത്തിലെ ശ്ളീഹാ വായനകൾക്കു മുമ്പുള്ള ഗീതങ്ങൾ, കുക്കിലിയോനുകൾ മുതലായവയെല്ലാം മലയാളം പദ്യരൂപത്തിൽ ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് ഈ പുസ്തകത്തിലാണു്. ഇതിൻെറ തർജ്ജമ ആരംഭിച്ചതു പരി. പരുമല തിരുമേനി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അതു പൂർത്തിയാക്കിയതു് അന്നു വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരായിരുന്ന ഗീവറുഗീസ് മൽപ്പാനും (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി) കോനാട്ട് മാത്തൻ മൽപ്പാനും കൂടിയാണു്. പാട്ടുകൾ സുറിയാനി വൃത്തത്തിനൊപ്പിച്ച് ക്രമീകരിക്കുവാൻ കണ്ടത്തിൽ ശ്രീ. ഈപ്പൻ ഗീവറുഗീസും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സുറിയാനി പ്രസിദ്ധീകരണ രംഗത്തു വളരെ അധികം സംഭാവനകൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള മാത്തൻ മല്പാൻ പരിഭാഷകളുടെ കാര്യത്തിലും ഒട്ടും പിന്നിലായിരുന്നില്ല. ക്യംതാ നമസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ തിരിച്ചതു വി. ശുശ്രൂഷകളുടെ നടപടി ക്രമങ്ങളിലേക്കാണു്. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ എല്ലാം ദൂരീകരിച്ച് ആരാധനകൾ നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു ഐകരൂപ്യം വരുത്തണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് 1909 ൽ 'നടപടി പുസ്തകം' മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. അതു പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ വൈദിക സംഘം വായിച്ചു കേട്ട് അംഗീകരിച്ചശേഷം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് മല്പാൻ മുതലായവരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ട ശേഷവും ആണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്; എങ്കിലും അതിനുശേഷവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ തുടർന്നുപോന്നു.

പിന്നീട് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന ചില സംഗതികളിൽ ഏതാനും വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തണമെന്നു നിർദേശിക്കുകയും അടുത്ത പതിപ്പു മുതൽ അവ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. 1910 ൽ മാത്തൻ മല്പാൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത 'നമസ്ക്കാര പുസ്തക'വും

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്നും മലങ്കര സഭയിലുടനീളം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഈ പുസ്തകം 'പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം' എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 1924 ൽ വേദവായനക്കുറിപ്പും അദ്ദേഹം തന്നെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു. ഏററവും അവസാനമായി വി. പുതിയ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ സുറിയാനി

> *ഈ നൂററാണ്ടിലെ പേരുകേട്ട മലയാള കവികളിൽ ഒരാളായിരുന്ന വള്ളത്തോൾ നാരായണ മേനോന്റെ സഹായത്തോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് ശെമ്മാശ്ശൻ, ചെറുപത്തൂർ കുര്യാക്കോസ് കത്തനാർ,....*

യിൽ നിന്നും തർജിമ ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അതു് പൂർത്തിയാക്കി പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. സ്വപുത്രൻ അബ്രഹാം കത്തനാരും, തന്റെ അരുമശിഷ്യനും, സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ഗുരുവിനേക്കാൾ ഒരു പടി കൂടുതൽ നിപുണനുമായിരുന്ന ഔഗേൻ ബാവായും ചേർന്നു പില്ക്കാലത്തു് അതു പൂർത്തിയാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1811 നു ശേഷം മലങ്കര സഭയുടെ സന്താനങ്ങളാൽ തർജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏക വേദപുസ്തക ഗ്രന്ഥമാണിതു്.

ഈ നൂററാണ്ടിലെ പേരുകേട്ട മലയാള കവികളിൽ ഒരാളായിരുന്ന വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോന്റെ സഹായത്തോടെ പുലിക്കോട്ടിൽയൗസേഫ് ശെമ്മാശ്ശൻ, ചെറുപത്തൂർ കുര്യാക്കോസ് കത്തനാർ, സി. എം. ജേക്കബ് എന്നിവർ ചേർന്നു വിവർത്തനം ചെയ്ത 'പീഡാനുഭവാഴ്ചയിലെ പ്രുമിയോൻ' പുസ്തകം 1918 ൽ കുന്നംകുളം അക്ഷരരത്ന പ്രകാശിക പ്രസ്സിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടു. സുറിയാനി വാക്കുകളുടെ അതേ അർത്ഥം തന്നെ പരിഭാഷയ്ക്കും ലഭിക്കുവാൻ വളരെയധികം സംസ്കൃത പദങ്ങൾ ഇതിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാവാം പില്ക്കാലത്തു് ഈ പുസ്തകത്തിനു കാര്യമായ പ്രചാരണം ലഭിക്കാതെ പോയതു്. ഇന്നു തൽസ്ഥാനത്തു കൂടുതലായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതു് മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് മല്പാൻ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകമാണ്.

വി. കുബ്ബാന തക്സാ മലയാളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനു 1920 വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസവുമായുള്ള യുദ്ധത്തിനു ശേഷം, വി. കുർബാന തക്സായിൽ കഠിനമായ സുറിയാനി വാക്കുകളുടെ അർത്ഥംപോലും കുറിച്ചിടുന്നതു പാപമെന്നു ധരിച്ചിരുന്ന തലമുറയിൽ ഒരു മലയാളം തക്സാ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കരുത്തു കാണിച്ച മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് ശെമ്മാശ്ശനും (മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി) പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് ശെമ്മാശ്ശനും തീർച്ചയായും അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അന്നു് അവരെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കുന്ദംകുളം അക്ഷര രത്നപ്രകാശിക പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പരിഭാഷയിൽ എം. ടി. ഇട്ടിയവിര കത്തനാർ, ചെറിയ മഠത്തിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയവർ സഹകരിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ വൈദികനും, ശുശ്രൂഷകരും, ജനങ്ങളും എല്ലാം ചൊല്ലേണ്ടതായ ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിനു ഇന്നു ഒട്ടും തന്നെ പ്രചാരമില്ല. മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ തർജമ ചെയ്ത് 1937 ൽ ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തക്സായും 1957 ൽ കോനാട്ട് അബ്രഹാം കത്തനാർ തർജമ ചെയ്തു സുറിയാനിയും ചേർത്തു് അടിച്ച തക്സായും ആണ് ഇന്നു കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചൻ തക്സാ മുഴുവൻ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ വി.

കുർബാനയുടെ പ്രുമിയോനുകൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നു. 1922 ൽ കുന്ദംകുളത്തു നിന്നു കെ. ഐ. പാവു കൂദാശക്രമങ്ങളും തിരുവല്ലായിൽനിന്നും ഫാദർ പുന്നൂസ് ആണ്ടു തക്സായും.[11] 1949ൽ തേനുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ തർജമ ചെയ്ത കന്തീല, കൊഹ്നൈത്താ ക്രമങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ അത്യാവശ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം മലയാളഭാഷയിൽ ആയി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പിന്നീടുണ്ടായ വിവർത്തകരിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ട രണ്ടു പിതാക്കന്മാരാണു പരി. ഔഗേൻ 1 ബാവായും, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയും. ഔഗേൻ ബാവ, ഒരു വർഷം വരുന്ന എല്ലാ പ്രത്യേക ദിവഷങ്ങളിലെയും പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങുന്ന പെൻഗീസാ നമസ്ക്കാരങ്ങൾക്കുള്ള പ്രുമിയോൻ (1948) നോമ്പിലെ പ്രുമിയോൻ, പദ്യരൂപത്തിലുള്ള കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ നമസ്ക്കാരം (1971 ഫാ. ഡേവിഡ് ചെറുതോട്ടിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു) മർത്തോമ്മാ ശ്ളീഹായുടെയും ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെയും പെരുന്നാളുകൾക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ (1951), കന്തീലാക്രമം (1974. ഫാ. കെ. വി. ഗീവറുഗീസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു), നോമ്പിലെ നമസ്ക്കാരം (1960 തിരുവിതാംകോട്ട് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു) എന്നിവ വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും, വി. കുബ്ബാനയുടെ ഹൂത്തോമോകൾ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും സ്വന്തമായി രചിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, സേവേറിയോസ് തിരുമേനി നോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും പ്രാത്ഥനകളും (1959. കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു)ശ്ഹീമ നമസ്ക്കാരവും (ഫാ. ഗീവറുഗീസ് കെ. വി. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു) പരിഭാഷപ്പെടുത്തി.

ഇതുവരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളിൽ ബഹു. ഭൂരിഭാഗവും ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. സുറിയാനി ക്രമങ്ങളിലെ പദ്യങ്ങൾ അതേ രാഗങ്ങളിൽ പാടുവാൻ സാധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിനു് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതു് ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ അൻപതുകൾ മുതലാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാബാവാ പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ആണ് ഈ വിപ്ളവത്തിനു് ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്. പിന്നീട് സഭാകവി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കവിതാരചനയിലുള്ള ചാതുര്യത്തെ വേണ്ട വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് 1949 ൽ പരി. ബാവാ തിരുമേനി (റമ്പാൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ) സ്ളീബാ നമസ്ക്കാരം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ശ്ഹീമാ നമസ്ക്കാരത്തിലെ ബുധനാഴ്ചയുടെ പ്രാർത്ഥന പദ്യരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തുടർന്നു് ഇരുവരും ചേർന്നു തന്നെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്ക്കാരവും, വി. കുർബ്ബാന ക്രമത്തിലെ പ്രത്യേക പെരുന്നാളുകൾക്കുള്ള ഗീതങ്ങളും മലയാളം പദ്യരൂപത്തിലാക്കി.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രത്യേക കഴിവുകളെ കണ്ടുമനസ്സിലാക്കിയ കോനാട്ട് എബ്രഹാം കത്തനാരും ഇതേ തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ജോലിചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ആണ്ടു തക്സാ, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ (ആനീദെ), ശ്ഹീമാ നമസ്സാരം, നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, കന്തീലാ ക്രമം, വൈദികരുടെ ശവസംസ്കാരക്രമം ഇത്രയും പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഗദ്യരൂപത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തതു ചാണ്ടി കവിതകളാക്കി. ഇവയെല്ലാം സുറിയാനിയും ചേർത്തു മാർ ജൂലിയസ് പ്രസ്സിൽ നിന്നു് എബ്രഹാം കത്തനാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കൂടാതെ വി. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ നമസ്കാരവും (M.G.O.C. S.M. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്) പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ പെരുന്നാളിലെ പ്രാത്ഥനാക്രമങ്ങളിലെ (1977 ൽ പത്തനാപുരം ദയറായിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്) ഗാനങ്ങളും സഭാകവി തന്നെയാണു രചിച്ചതു്.

നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു് ഒരു ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണ സമിതി ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിലൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു് ആദ്യമേ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. പരി.

ഗീവറുഗീസ് II ബാവായുടെ കാലത്ത്, ഈ നൂററാണ്ടിൻെറ അറുപതുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ അത്തരത്തിൽ ഒരു സംരംഭം നടന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാബാവായുടെ (അന്ന് മാർ അത്താനാസ്യോസ്) അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു സമിതിക്ക് അന്ന് രൂപം നല്കി, എങ്കിലും കാര്യമായൊന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയാതെ അതു പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം 1986 ൽ വീണ്ടും ''മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് പബ്ളിക്കേഷൻസ്'' (M. O. C. P.) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഔദ്യോഗിക സമിതി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല പ്രധാന ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെയും പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതല ഈ സമിതി ഏറെറടുക്കുകയും, കുട്ടികളുടെ സമർപ്പണശുശ്രൂഷ, നോമ്പിൽ വീടുകളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന പ്രാർത്ഥന മുതലായ പുതിയ ക്രമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു മുൻപ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല പുസ്തകങ്ങൾക്കും വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷൻമാരുടെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതികൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് എങ്കിലും സഭ ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു പരി. ഔഗേൻ ബാവായുടെ കാലത്തു പുറത്തിറക്കിയ, കുടുംബാരാധനാക്രമവും വി. മൂറോൻ കൂദാശ ക്രമവും, മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണക്രമവും മാത്രമാണ്.

ആരാധനാ ഭാഷ

നമ്മുടെ ആരാധനാ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്തണമെങ്കിൽ അഗാധമായ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യമുള്ളവരുടെ സഹായം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ ഇവിടെ വളരെ പൊതുവായി ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

18, 19 നൂററാണ്ടുകളിൽ കൽദായ സുറിയാനിയിൽ നിന്നും യാക്കോബായ സുറിയാനിയിലേക്കുണ്ടായ മാററത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യം തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവിടെ നിന്നും മലയാളം ഭാഷയിലേക്കുള്ള മാററവും വളരെ സാവധാനം തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. നവീകരണക്കാർ, ആരാധനയിൽ പ്രാദേശിക ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നതിനാൽ, കൂടുതൽ മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആ വിശ്വാസത്തോടുള്ള അനുഭാവത്തിൻെറ സൂചനയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ പല പ്രാർത്ഥനകളും

...........ഇന്നു്, പ്രത്യേകിച്ചും സെദറാകളിൽ കാണുന്ന ദീർഘവാചകങ്ങൾ മുറിച്ച് ചെറുതും ലളിതവും ആക്കേണ്ടതല്ലേ?...........

മലയാളം ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നിട്ടും പുസ്തകങ്ങളൊന്നും വളരെ കാലത്തേയ്ക്കു മലയാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല [12] മലയാളം പരിഭാഷകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴും ഏററവും തീക്ഷണതയോടെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന സംഗതി അതു് സുറിയാനി മൂലത്തിൽ നിന്നും അല്പം പോലും വ്യത്യാസപ്പെടരുത് എന്നതായിരുന്നു.

ഈതീക്ഷ്ണത ഇന്നു വരെ നമ്മൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നുമുണ്ട്. കഴിവുള്ള ിടത്തോളം ഒരു സുറിയാനി വാക്കിനു് ഒരു മലയാളം വാക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന തത്വവും പലസ്ഥലത്തും നമുക്കു കാണാം. ഇതിൻെറ പേരിൽ, തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഭാഷയായ മലയാളത്തിനു് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത പ്രയോഗങ്ങളും, വാചക ഘടനയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിവർത്തകർക്കു യാതൊരു മടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിനു്: ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സ്ളീബാവന്ദനവിൻെറ സമയത്തെ പ്രാത്ഥന തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് 'അതിനാലെ ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടായി എന്ന സ്ലീബായെ ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നു', എന്നാണു്. 'ദ്ബേ' എന്ന സുറിയാനി പ്രയോഗത്തെ 'by which' എന്നു കൃത്യമായി ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു് ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാം. എന്നാൽ 'അതിനാലെ' എന്നു മലയാളത്തിൽ ഒരു വാചകം ആരംഭിച്ചാൽ അതു വൈകൃതമായിരിക്കയില്ലേ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ വി. കുർബാനയിലെ ഹൂസോയോ പ്രാർത്ഥന മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചൻെറ തർജമയനുസരിച്ച് 'എങ്കിലോ പുണ്യമാക്കുന്നവനും' എന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തു സുറിയാനിയിൽ 'ഹോക്കീൽ' എന്ന പദം ഉണ്ടെന്നും അതിൻെറ അത്ഥം 'എങ്കിലോ' എന്നാണെന്നതും ശരിതന്നെ. എന്നാൽ മലയാളത്തിലാകുമ്പോൾ ആ വാചകത്തിൽ 'എങ്കിലോ' എന്ന വാക്കു തികച്ചും അനാവശ്യമാണ്.

ഈ തത്വം തന്നെയാണു സംസ്കൃത വാക്കുകൾ കൂടുതലായി ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പരിഭാഷകരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. 1918 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹാശാ ആഴ്ചയിലെ പ്രുമിയോനുകളും, പരി. ഔഗേൻ ബാവായുടെ വിവർത്തനങ്ങളും, പാമ്പാക്കുട നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുതിയ നിയമവും ഈ കാര്യത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. വാചക ഘടനയിലും, സുറിയാനിയിലെ ഒരു വാചകത്തിനു് മലയാളത്തിൽ ഒരു വാചകം എന്ന തത്വം അംഗീകരിച്ചു നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാധാരണക്കാർക്കു ദുർഗ്രഹങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു. ഇന്നു്, പ്രത്യേകിച്ചും സെദറാകളിൽ കാണുന്ന ദീർഘ വാചകങ്ങൾ മുറിച്ചു ചെറുതും ലളിതവും ആക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത തത്വത്തിൻെറ വലയത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ പുറത്തുകടക്കുന്നു എങ്കിലേ പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ പ്രൗഢവും, ലളിതവുമായ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾക്കു രൂപം നല്കുവാൻ സാധിക്കൂ. 1989 ൽ M. O. C. P. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വി. കുർബാന തക്സായിൽ ഇതിനു് ഒരു ചെറിയ പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരാണ് ഇതിനു നേതൃത്വം നല്കിയതു്. എന്നാൽ സഭയിൽ നിന്നും അതിനായി ഔദ്യോഗികമായി ആരെയും ചുമതലപ്പെടുത്താത്തതിനാൽ ഈ സംരംഭവും അതിൻെറ പൂർണതയിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല.

നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തിനും, സമൂഹത്തിനും, അനുയോജ്യമായ പുതിയ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്ന മുറവിളി കൂട്ടുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഉയർന്നു വരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, അതിൻെറ സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുവാൻ അനുയോജ്യരായ ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാരും, വേദശാസ്ത്രജ്ഞരും, പ്രാത്ഥനാ ജീവിതത്തിലൂടെ ആത്മിക വളർച്ച പ്രാപിച്ചവരും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സമിതിയെ സഭ ഔദ്യോഗികമായി നിയമിക്കുന്നതു് അഭികാമ്യമായിരിക്കും.

NOTES

1. Z.M.പാറേട്ട്, 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ', Vol -3 കോട്ടയം, 1967, p. 290.

2. ഈ വിഷയത്തിൽ ആഴമായ ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ള സിറിൽ മലഞ്ചെരുവിലിൻെറ അഭിപ്രായമാണിതു്. 'Introduction of Antiochian Rite in to Malakara Church,' in, 'St. Thomas Christian Encyclopaedia of India,' p.79ff.

3. കൂടുതൽ തെളിവുകൾക്ക് ഈ സോവനീറിൽ കെ. എ. ജോർജ് ശെമ്മാശ്ശൻെറ ലേഖനം കാണുക.

4. 7–ാം നമ്പർ നോട്ട് കാണുക.

5. ചില പള്ളികളിൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെ മാത്രമേ ക്യംതാപ്രാത്ഥന ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ.

6. പാറേട്ട് Z. M. 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ', Vol-3, കോട്ടയം, 1967, p. 95,96

7. ഇതിൽ കൃംതാ നമസ്കാരം ഇല്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

8. Daniel D, 'The Orthodox Church of India', New Delhi, 1986, p. 142,135

9. ഇതു പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി അല്ല.

10. ഇതു വിവർത്തനം ചെയ്തതു് ആരെന്നു കാണിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ സെമിനാരി പ്രസിൽ നിന്നും ആയതിനാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ആകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

11. ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ വർഷം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

12. 1869 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിന്റെ മുഖവുര വായിച്ചാൽ ഇതു വളരെ വ്യക്തമാകും.

Best Compliments from:

CHRISTIAN MISSION HOSPITAL

PANDALAM

Dr. K. C. Samuel MBBS, FCGP
Dr. S. G. Varghese MBBS, MS
Dr. Varghese B Sc, MBBS. DCH
Dr. Mathew Varghese B.Sc, MBBS
Dr. John Varghese MBBS, MD
Dr. Jose Abraham B.Sc, MBBS. DGO
Dr. Mrs. Suma Johns MBBS

Best Compliments from:

M|s Claudien Gauges

No. 16 & 17, 3rd Anna Cross Street
Srinivasa Nagar, Padi,

MADRAS. 600 050

Phone No: 654149

(Specialist in Standard and Non-Standard Gauges and Manufacturers of Jigs, Fixtures & Special purpose component according to customers requirements)